

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 14-08-16

Col·lecta:	311,58
Caixetes ciris	88,88
Caixetes:	21,04
Caixetes Càritas:	14,20
Menjador (caixetes)	20,00

Lectures diumenge 22 de durant l'any 29 d'agost

1^a lec. Sir, 3, 19-21.30 Salm 67, 4-5ac.6-7ab.10-11 3^a lec.He. 12, 18-19. 22-24a 4^a Lc.14, 1a.7-14

CELEBRACIONS DE LA PARAULA

Els caps de setmana del 27-28 d'agost i 3 i 4 de setembre, a l'horari habitual de les eucaristies, es faran celebracions de la Paraula.

El dia 4 de setembre, a les 12 del migdia hi haurà Mn Ignasi Forcano que presidirà l'Eucaristia

FRASES QUE FAN PENSAR

La mort

“En el joc d'escacs, quan acabes la partida, el rei i el peó tornen a la mateixa caixa”.

“La mort, el mateix crida a la barraca de l'humil que a la torre del rei” (Proverbi Xinès)

“Vivint, tot falta. Morint, tot sobra”. (Horaci, poeta italià)

“Es necessita tota la vida per aprendre a viure; i, el que és més estrany encara, es necessita tota la vida per aprendre a morir”. (Miguel Delibes)

“Viure d'esquenes a la mort és viure en l'engany. I si la pròpia vida és mentida i autoengany, la mort es converteix en el desengany definitiu”. (Sèneca)

“Hi ha moltes coses meravelloses, però cap com l'home. Té recursos per tot; només la mort no ha aconseguit evitar”. (Jorge Vicente Arregui)

“No n'hi ha prou en pensar en la mort, si no que s'ha de tenir-la sempre al davant. Llavors la vida es fa més solemne, més important, més fecunda i alegre”. (Freud)

“Mors certa, hora incerta” (Stefan Zweig)

(continua de dins)
reclamant un grapat de llibertat?

I si Déu fos “Jesús de Natzaret” mort i ressuscitat fa dos mil·lennis, i en l'actualitat estandard de vida i esperança de pobres, humils, compassius i perseguits?

I si Déu fos alhora vent, silenci, perfum, foc, música, rosada, riu, captaire, nen, crit, roca ferma, emigrant, si matern, Jesús el Natzarè !?

I si tu i jo també fóssim Déu -déus en miniatura- amb la responsabilitat de convertir aquest món inhòspit en un “regne” de pau i de fraternitat?

I si Déu fos tot !, tot el que veiem, sentim, ignorem, i desitgem?
(Florentino Ulibarri)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

21 d'agost del 2016

Núm. 654

Diumenge XXI de Durant l'Any C

Són pocs els que se salven?

De fet, la pregunta seria: em podré salvar jo? Jesús no diu sí ni no: “correu, mireu d'entrar per la porta estreta” Llavors, fa pensar que la pregunta no deu ser la correcta.

Anem a pams: Què vol dir la salvació? Què vol dir si ens salvarem?

Salvar de què? De quin perill em cal salvar-me? Encara ho veiem a les esqueles del difunts: ha mort amb la benedicció apostòlica, amb els sants sagraments; Diuen: anem a buscar el capellà però encara no, perquè encara és conscient...les àvies deien: si no es bateja no serà cristià, serà “moro”; i tantes altres frases que expressen un desig de salvar aquella persona.

La salvació que tant parla l'evangeli que és? L'evangeli és una invitació constant a viure amb plenitud humana, a viure d'una manera feliç o, si més no, a caminar-hi. I la salvació que Jesús ofereix és aquesta vida de plenitud i de no descuidar-nos de les coses importants. Ho deia un jove de la seva àvia en un enterrament: «quan era adolescent potser no vaig fer gaire cas a l'àvia perquè no estava per les coses importants». Jo ho vaig agafar al volt i vaig remarcar que a voltes no només els adolescents no estan per les coses importants, sinó també els adults. És com el ciri: pot ser gros o petit, bonic o no tant però apagada no em serveix per a res. Quan l'encenc comença a consumir-se però també fa llum, dona sentit a la seva existència, per això ha estat creat –per fer llum. El ciri el podem guardar, ornamentar... però no és la seva funció: que és cremar i consumir-se per il·luminar als altres.

Ni bons ni dolents, tots allà mateix. Només que si hem il·luminat algú, només si hem ajudat a dignificar algú, aquest arribarà dignificat i haurà viscut dignificat. Si no, allà dalt ja el dignificaran.

FULL INFORMATIU

R.M.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenu.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenu.cat

Lectura del llibre d'Isaïes Is 66,18-21

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites.

Salm responsorial Sl 116 1.2

Lloeu el Senyor, tots els pobles, /
glorifiqueu-lo totes les nacions.

El seu amor per nosaltres és immens, /
la fidelitat del Senyor durarà sempre.

Lectura de la carta als cristians hebreus He 12,5-7.11-13

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Escriptura us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.» És per a la nostra correcció, que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament en cullen en pau el fruit d'una vida honrada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 13,22-30)

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran. »Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: "Senyor obriu-nos." Ell us respondrà: "No sé d'on sou." Llavors començareu a dir-li: "Menjàvem i bevíem amb vós i ensenyàveu pels nostres carrers." Ell us respondrà: "No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal."

»Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb

tots els profetes en el regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud i s'asseuran a taula en el regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

Salmo responsorial 116 (117) 1 i 2

Naciones y pueblos todos, /
alabad al Señor,

Pues su amor por nosotros es muy grande; /
¡la fidelidad del Señor es eterna!

I si Déu fora....?

I si Déu fos "el vent"
que penetra pel nas i per tots els porus
fins oxigenar els pulmons i l'esperit?

I si Déu fos "el silenci"
que envolta cada nit en paper de cel·lofana
els nostres somnis blaus i bojós?

I si Déu fos "el riu"
que banya i refresca els nostres peus
cansats
i calma la nostra set de vida i tendresa
en aquest món pelegri?

I si Déu fos "la roca ferma"
que s'alça en l'horitzó
i que protegeix a veïns i transeünts
de tempestes, calors, huracans i neus?

I si Déu fos "el perfum"
que omple la nostra vida de goig i plaer
sense demanar-nos res?

I si Déu fos "el foc"
que crema i consumeix les nostres
entranyes
perquè resplendeixin aquestes llavors d'or
amagades?

I si Déu fos "la música"

que ens convida a cantar i ballar a les places
trencant totes les regles amb alegria?

I si Déu fos "la rosada"
que ens refresca cada dia la història i la vida
perquè caminem desperts i alçats?

I si Déu fos "el captaire"
que ens dona la mà
sense atrevir-se a confessar les seves pors i
les seves fams?

I si Déu fos "l'emigrant"
que exposa la seva vida en tota travessia
i que ja no sap on establir-se
perquè li hem confiscat totes les seves
creacions?

I si Déu fos "el nen"
que des de les finestres del seu cos
ens fa carantoines de plastilina?

I si Déu fos "el si matern"
que tots necessitem
per néixer i tornar a néixer a aquesta vida
que ens ofereix ser fills, germans i lliures?

I si Déu fos "el crit"
dels pobles oprimits a la terra
que viuen i moren ignominiosament

(continua al darrera)